

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/180/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010589
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815010589.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Prievidzi v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Gabriela Čaudera a Miloša Oberta, v trestnej veci obžalovaného Ľ. B. na hlavnom pojednávaní dňa 3.2.2016 takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný Ľ. B., T.. X.X.XXXX, H. R., U. Č. D. D. D. Ú. T. D. D. V.,

je vinný, že :

dňa 29.7.2015 v čase okolo 12.00 hod. v obývacej izbe rodinného domu v Handlovej, na Y. ulici č. XXXX/XX, nútil svoju matku, poškodenú Z. B., nar. XX.X.XXXX, k tomu, že ak neprepíše na obvineného svoj rodinný dom, tak ju zabije, čím poškodenú pod hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konala,

t e d a :

inému hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l :

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), e) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného L. B. (ďalej len obžalovaný), sa oboznámil sa, pretože využila zákonné právo svedka nevyповeдаť v zmysle § 263 odsek 4 Trestného poriadku, s výповeдou svedkyne poškodenej Z. B. (ďalej len poškodená) z prípravného konania, vypočul svedka I. B., oboznámil sa s výповeдami svedkov Y. I. a C. C. z prípravného konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný poprel, že by sa dopustil konania, ktoré mu kladie za vinu skutková veta podanej obžaloby. On mal konflikt so synom v pivnici, kde má on miestnosť, ktorú obýva. Syn ho bil, vznikol konflikt pre psa, ktorý mal ujsť, syn mu vyčítal, prečo nechal otvorenú bráničku. Matka - poškodená nakoniec zavolała na jeho syna, aby zavolał políciu, na tú čakal vo svojej izbe, do ktorej sa zamkol. Nikomu sa nevyhrážal, nemal dôvod, on nie je taký, aby matku nútil, aby prepísala na neho dom, nechce nič, čo nie je jeho. V obývacej izbe ani nebol, bol len dole v pivnici. S poškodenou nebol, nebol s ňou ani keď prišla polícia. Poškodená je jeho matka, pozná jej vek.

Poškodená v prípravnom konaní vo výповeдiach v spise na č.l. 38-44, 45-51, s ktorými sa sú oboznámil, vypovedala, že bola doma, bola sa pozrieť, či je doma syn - obžalovaný, zobudila vnuka, aby išiel do práce. Zamkla sa vo svojej izbe. Keď počula buchot na bráničku, išiel domov obžalovaný, poprosila vnuka I., aby nešiel do práce, lebo je doma obžalovaný. Keď prišiel obžalovaný z pivnice do obývacej izby, tak jej začal vulgárne nadávať, že dnes sú tam sami a nemá ju kto ochrániť, že to, že bude dobrá v súdnom konaní, len sľúbil, že všetkých na súde oklamal. Žiadala obžalovaného, aby sa ukludnil, že je doma i vnuk, teda syn obžalovaného - I.. Ten mal s obžalovaným i konflikt, pretože jej stále vulgárne nadával, vnuk za obžalovaným i išiel do pivnice. Obžalovaný sa jej stále vyhráža, vyhrážal sa jej v tento deň, že ak na neho neprepíše dom, tak ju zabije. Z týchto vyhrážok mala strach, z obžalovaného má stále strachy, preto sa i v dome zamyká. I dňa 29.7.2015 mala z obžalovaného veľký strach, myslí si, že keby nebol doma vnuk, tak ju obžalovaný zabije. Dom, v ktorom bývajú, je jej vlastníctvom, bývajú v ňom s jej súhlasom i vnuci, synovi - obžalovanému nedovolila tam bývať, iba ho tam toleruje. V minulosti ju obžalovaný strčil zo schodov. Privolali políciu, tú volal vnuk.

Svedok I. B. potvrdil, že počul hádku medzi obžalovaným a poškodenou. Bol za obžalovaným v pivnici, v miestnosti, ktorú obýva, kričali po sebe, pýtal sa obžalovaného, či ho takéto správanie baví. Mali spolu i fyzický konflikt. Poškodená sa pred obžalovaným zamkyna vo svojej izbe, takto to urobila i v daný deň. Vypovedal, že on nepočul, žeby sa bol obžalovaný poškodenej vyhrážal, aby prepísala na neho rodinný dom. Vystvaný rozpor s prípravným konaním na č.l. 59, kedy vypovedal, že on i starká sú v koncoch, starkej sa obžalovaný stále vyhráža tým, že aby na neho prepísala dom, inak ju zabije, že sa na neho obžalovaný zaháňal i vodováhou, nevedel hodnoverným spôsobom vysvetliť, uviedol, že už si obžalovaný dosť odsedel, a to mu i stačí a nie je potrebné, aby išiel sedieť opäť. Že v prípravnom konaní tak vypovedal, lebo ho prosila babka, aby tak vypovedal. Ďalej uviedol, že volali hneď políciu, tej i popísali, čo sa stalo.

Súd sa oboznámil s výповeдami svedkov Y. I. a C. C. z prípravného konania, ktorí zhodne popísali, že boli vyslaní ako príslušníci polície na zákrok k poškodenej, po ich príchode zistili, že poškodená je rozrušená, bála sa a poškodená im uviedla, že jej obžalovaný vulgárne nadával a i sa jej vyhrážal, že ak na neho neprepíše rodinný dom, tak ju zabije.

Súd sa oboznámil so znaleckým posudkom č.l. 75-94, z ktorého vyplýva, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou v pravom slova zmysle, trpí duševnou poruchou, povahovou odchýlkou osobnosti. Táto odchýlka je zvýraznená aj počínajúcimi ústrojnými zmenami centrálnej nervovej sústavy. Obvinený má sklony k protispoločenskej činnosti. V čase skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, mohol svoje konanie ovládať. Jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, nie sú u neho dôvody na nariadenie ochranného psychiatrického konania. Chápe zmysel trestného konania. Bol u neho zistený sklon k požívaní alkoholických nápojov, ide o škodlivé pitie, nenavrhujú znalci obžalovanému uložiť ani ochranné protialkoholické liečenie vzhľadom na jeho osobnosť a vek.

Súd návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania pribratím znalca z Odboru zdravotníctvo - psychiatria, za účelom vyšetrenia duševného stavu svedka - poškodenej, odmietol, pretože nevzhliadol pre svoje rozhodnutie vykonanie takéhoto dôkazu za dôvodné, nevzhliadol pre vykonanie takéhoto dôkazu zákonné dôvody, pretože zo žiadneho vykonaného dôkazu nevystali pochybnosti o schopnosti svedkyne si prežité udalosti zapamätať a tieto hodnoverným spôsob reprodukovat'.

Zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona (pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba) sa, okrem iného, dopustí ten, kto iného hrozbou násillia núti, aby niečo konal, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - matke a osobe vyššieho veku.

I keď obžalovaný jednoznačne poprel použitie akýchkoľvek vyhrážok voči poškodenej v úmysle ju prinútiť, aby niečo konala, prepísala na neho jej rodinný dom, vzhľadom na oboznámené výpovede poškodenej z prípravného konania, výpoveď svedka I. B. z prípravného konania, kedy vypovedal zhodne ako táto svedkyňa a zmenenú jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní súd hodnotí ako účelovú, nevierohodnú, motivovanú snahou zmierniť konanie obžalovaného, v snahe zabezpečiť mu beztrestnosť a tým vyhnúť sa trestu, vzhľadom na výpovede svedkov Y. I. Z. C. C., ktorí ako nezainteresovaní svedkovia - príslušníci polície boli vyslaní na zákrok a ktorí bezprostredne po skutku obaja (tak poškodená ako i svedok I. B.) zhodne popísali konanie obžalovaného, išlo o bezprostredný ich kontakt so svedkami, teda bez reálne možného času pripraviť sa na výpoveď, videli poškodenú, jej strach, rozrušenie, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, popísaného v skutkovej vete podanej obžaloby, a toto jeho konanie naplňa zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), e) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa svojej matke, ktorá je osobou vyššieho veku, vyhrážal smrťou resp. inými vyhrážkami, v úmysle ju prinútiť, aby niečo konala. Podľa § 127 odsek 3 Trestného zákona osobou vyššieho veku sa na účely Trestného zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov a v zmysle § 127 odsek 4 tohto zákona blízkou osobou sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka, do ktorého páchatel' zasahuje násillím, hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osoby obžalovaného, správy č.l. 111-112, 115, z ktorých vyplýva, že v mieste trvalého bydliska sú o obžalovanom známe len evidenčné údaje, priestupkovým orgánom bol postihnutý v priestupkovom konaní. Na obžalovaného sa hľadí, akoby bol dvakrát súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 113, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/111/2015 zo dňa 13.7.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste a obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 13.7.2015.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, u obžalovaného súd nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, priznajúc a vzhliadnuc u neho jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený a tým bolo pri ukladaní trestu potrebné použiť ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože prevyšovali u jeho osoby priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi, a potom dospel k záveru, berúc do úvahy i skutočnosť, že daného skutku sa dopustil krátko po tom, čo vykonal predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody a skutok spáchal i v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/22/2014, že trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, trest v trvaní 6 rokov nepodmienečne, predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, pre výkon ktorého obžalovaný bude zaradený v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože už bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej

činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ale i generálnej prevencie. Takýto trest súd hodnotil ako primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.